

Og endelig i forbindelse med det økologiske landbrug og støtten: Er det Venstres opfattelse, at det traditionelle landbrug slet ikke får nogen støtte?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Med hensyn til spisekvalitet var jeg faktisk overhovedet ikke inde på det i mit indlæg. Jeg vil bare konstatere, at det er en utrolig vanskelig størrelse at håndtere, for hvorledes skal man definere spisekvalitet? Men selvfølgelig må det indgå på en eller anden måde, og det må man jo så efterfølgende finde ud af hvordan skal tackle.

Med hensyn til arbejdsmiljøet er jeg meget enig i, at det at være slagteriarbejder kan være overordentlig hårdt. Og derfor kan jeg heller ikke rigtig forstå, at man vil have to typer arbejdsmiljø på et slagteri: én type arbejdsmiljø for dem, der nu beskæftiger sig med de mærkede svin, der kommer ind, og så en anden slags arbejdsmiljø for de andre. Det er blandt andet derfra, vores betænkeligheder stammer.

Med hensyn til tilskud til dansk landbrug er jeg fuldstændig med på, at der ligger et tilskud til det traditionelle landbrug, men der ligger et yderligere tilskud til den økologiske produktion.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Med hensyn til det sidste, nemlig støtten, er jeg nu ikke helt enig i den udlægning, fru Fischer Boel kommer med, at økologitilskuddet er sådan et yderligere tilskud, der kommer oveni.

De fleste opgørelser omkring landbrugsstøtten viser faktisk, at det er de helt store, traditionelle brug, der får den altovervejende del af den samlede støtte, der bliver givet i Danmark og i EU til landbrug. Og dér kan det økologiske landbrug i virkeligheden slet ikke være med. Og hvis man oven i købet begynder at indregne de samfundsmæssige omkostninger, som den traditionelle landbrugsproduktion har, så er det langt mere støtte, fordi man både kan svine uden at skulle betale for det, og få megen støtte direkte oveni.

Omkring spisekvalitet er jeg da glad for, at Venstre synes, at det skal med. Det er muligt, at jeg har hørt forkert i første omgang. Jeg skal med det samme medgive, at det er ganske vanskeligt at have med at gøre og måle, og derfor forestår der selvfølgelig et arbejde for at finde nogle ordentlige måder at få det med på.

Om arbejdsmiljøet siger fru Boel, at hun ikke kan forstå, hvorfor SF mener, at der skal gælde to sæt regler. Men jeg så da helst på alle de områder, som det her forslag omfatter, at det var det høje kvalitetsniveau, der var gældende for alle fødevarer.

Men erkendelsen er jo, at det kan vi ikke opnå på én gang, og derfor skal vi give et frit valg til at opnå nogle kvaliteter, der ligger ud over det, lovgivningen foreskriver. Og dér kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke skal gøre det på arbejdsmiljøområdet såvel som i alle andre forhold.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Med hensyn til støtte til landbruget så er det jo sådan, at man får hektarstøtte i forhold til det antal hektarer, man dyrker, og derfor vil det altid være de store brug, der får den største støtte. Sådan er tingene jo skruet sammen.

Men jeg håber, hr. Jørn Jespersen er enig i, at den støtte, der gives til det økologiske landbrug, ligger ud over den støtte, som det traditionelle landbrug modtager.

Og med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det traditionelle landbrug skulle have mulighed for at svine fuldstændig uden konsekvenser, så formoder jeg, at hr. Jørn Jespersen også er enig i, at dansk landbrug overholder de regler, som man har at producere under.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jo, der er en hektarstøtte, men er det ikke også rigtigt efter Venstres opfattelse, at støtten afhænger af, hvad det er for nogle produkter, man producerer, og at hvis man ser på sammensætningen af det traditionelle landbrugs og det økologiske landbrugs produkter, bl.a. fordi det økologiske har sædskifte osv., så medfører det, at når man ser på det faktisk udbetalte beløb, så er det også pr. hektar større til det traditionelle, end det er til det økologiske?

Og med hensyn til svineriet er det da vist en kendsgerning, som ikke engang Venstre kan komme uden om, at de pesticider, der havner i vores grundvand på grund af anvendelsen af dem i det danske landbrug, betaler landbruget ikke for. Det er samfundet, der får de skader og de økonomiske omkostninger, som følger af det.